

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 84/03-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. marca 2003 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. E. Š., bytom B., zastúpenej advokátkou JUDr. J. K., B., ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 40/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. E. Š. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. februára 2003 doručená sťažnosť PhDr. E. Š., bytom B., (ďalej len „navrhovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. J. K., B., ktorou namieta porušenie svojho práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 40/00.

Z textu sťažnosti je zjavné, že skutkovým základom porušenia navrhovateľkinho práva podľa čl. 46 os. 1 ústavy sú podľa jej mienky neodôvodnené prietahy v konaní okresného súdu vedeného pod sp. zn. 15 C 40/00.

Pôvodná podoba sťažnosti doručená ústavnému súdu 26. februára 2003 neobsahovala od ostatného textu zjavne odlišný petit, v ktorom by navrhovateľka žiadala vyslovenie porušenia svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom. V časti IV sťažnosti začínajúcej slovami „Na základe uvedeného navrhujem...“ navrhovateľka neuviedla žiadne ustanovenia ústavy alebo kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy, ktoré boli podľa nej porušené, ale argumentovala len ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V texte sťažnosti mimo návrhu výroku rozhodnutia navrhovateľka tvrdila, že došlo k porušeniu jej práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navyše, v rámci argumentácie uvádzala § 2 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej republiky, čl. 153 a čl. 154c ústavy a § 119 ods. 1 OSP.

Ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľky, aby doplnila petit sťažnosti o návrh na vyslovenie porušenia práv podľa ústavy alebo podľa kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy vzhľadom na to, že zjavným predmetom sťažnosti sú zbytočné prieťahy v konaní okresného súdu sp. zn. 15 C 40/00. Na výzvu ústavného súdu bola sťažnosť doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 21. marca 2003, ktoré obsahuje návrh výroku rozhodnutia, ktorým navrhovateľka žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj § 100 ods. 1 prvej vety a § 101 ods. 2 v spojení s § 102 ods. 1 OSP, prikázal okresnému súdu pokračovať v konaní vytýčením pojednávania do 15 dní od doručenia rozhodnutia a priznal jej sumu 964 000 Sk.

Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania. To znamená, že môže posudzovať len to, či došlo k porušeniu tých základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola ustanovená zákonom (ďalej len „základné právo“), vyslovenie porušenia ktorých

navrhovateľka žiada. Navrhovateľka sa domáha len vyslovenia porušenia jej práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Zjavným skutkovým základom sťažnosti sú zbytočné prietahy v konaní okresného súdu sp. zn. 15 C 40/00. Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakotvuje čl. 48 ods. 2 ústavy. Aj keby v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 15 C 40/00 došlo k zbytočným prietahom, tak tým nemohlo byť porušené navrhovateľkino právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorého obsahom nie je právo na konanie bez zbytočných prietahov zakotvené výslovne v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd už v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 203/02 vyslovil, že „zjavná neopodstatnenosť sťažnosti spočíva v nesúlade medzi jej skutkovou a právnu stránkou“. V danom prípade je sťažnosť zjavne neopodstatnená, lebo skutkovou stránkou veci spočívajúcou v prídlhých dobách medzi jednotlivými úkonmi súdu a odročením pojednávania na neurčito nemožno zasiahnuť do navrhovateľkinho práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ústavný súd nemôže skúmať, či nedošlo k porušeniu niektorého iného základného práva.

Ústavný súd ako orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) rozhoduje len o porušení základných práv navrhovateľky, a pokiaľ zákon nestanoví inak, tak neskúma otázky zákonnosti. Preto sa v konaní pred ústavným súdom nemožno domáhať vyslovenia porušenia ustanovení OSP.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti je podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde dôvodom na jej odmietnutie v rámci predbežného prerokovania. Napriek výzve a poučeniu ústavného súdu právna zástupkyňa navrhovateľky ani doplnením sťažnosti neodstránila, ale prehĺbila jej zjavnú neopodstatnenosť.

V rámci predbežného prerokovania ústavný súd rozhoduje o prijateľnosti sťažnosti vo vzťahu ku namietanému porušeniu základných práv. Od tohto rozhodnutia závisí aj prijateľnosť sťažnosti v časti, ktorou sa navrhovateľka domáha uplatnenia prostriedkov

nápravy (primeraného finančného zadosťučinenia a príkazu okresnému súdu konať bez prieťahov).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2003